

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

IX. Nunquid SS. Patres, & veteres Doctores Ecclesiae realem hanc peccatorum remissionem, quae sit per Sacerdotes, etiam agnouerint & docuerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

lutis rationem, solemus istam difficultatem minuere, dicentes, eam difficultatem, hac, re-compensatam esse, quòd per eam multò facilius maioriq̄ue compendio, quàm olim, iustificari nunc possumus, ac sep̄e iustificamur. At verò hæc responsio prorsus tollitur, neq; ei locus esse vllus potest, si nunquam hac via peccator redit in gratiam cum DEO.

SEXTO, qui peccatoribus, in extremis agentibus, vel negligentia, vel aliquo inepto scrupulo pœnitentiã negant, grauius increpantur ab Ecclesia, & animarum homicidæ censentur, vt est videre in Decretis. Aliquan-

Decret. 26.
q. 6.

do igitur confertur prima gratia peccatoribus per Sacerdotalem Absolutionem: Nam si nunquam ea per ipsam confertur, non est, cur homicidæ animarum cēseri queant, cum nullus ob ipsorum negligentiam, aut crudelitatem, pereat.

Nunquid SS. Patres, & veteres Doctores Ecclesiæ realem hanc peccatorum remissionem, quæ fit per Sacerdotes, etiam agnouerunt, & docuerunt?

Quæstio:
IX.

Maximè. Pleni sunt eorum libri testimoniis, quibus hanc suam sententiam testatam reliquere.

Respōsio.

Hilarius Petro hanc autoritatem elegantissimè

Hila. c. 16.
in Matth.

Cap. V. De Effectibus & utilitate

tissimè vendicat ex illis verbis: Tibi dabo claves regni cœlorum, & quodcunque ligaueris super terram &c. Et quia hac in parte par est ratio de aliis Apostolis, & de omnibus Sacerdotibus, qui legitimè possunt Confessiones audire; haud dubiè quin & eadem ille de omnium ipsorum autoritate dicta esse voluerit.

Matt. 16. Verba Hilarij ad Petrum, cùm extollit præmium, quod consecutus est per illam suâ Confessionem: Tu es Christus Filius DEI viui, hæc sunt. O in nuncupatione noui nominis felix Ecclesiæ fundamentum, dignaq; ædificatione illius petra, quæ infernas leges, & Tartari portas, & omnia mortis claustra dissolueret. O beatus cœli ianitor, cuius arbitrio claves æterni aditus traduntur, cuius terrestre iudicium, præiudicata authoritas sit in cœlo, vt quæ in terris aut ligata sint, aut soluta, statuti eiu dem conditionem obtineant & in cœlo. Hæc Hilarius. Quæ manifestè docent, quod volumus: Nunquam enim per terrestre Petri iudicium præiudicata authoritas erit in cœlo ad soluendum aliquem peccatorem, si nunquam Petrus, aut ipsius authoritatem habentes, conferre queunt primam gratiam peccatoribus, vt idè soluantur à DEO in cœlo, quia soluti sunt ab ipsis in terra.

Augustinus in libro contra quinq; hæreses. Neque eos audiamus, inquit, qui negant
Catho-

Catholicam Ecclesiam omnia peccata posse dimittere. Illi enim in Petro petram non intelligunt, & non intelligentes Ecclesiae datas esse claves regni caelorum, eas de propria manu amiserunt.

Et alibi. Per claves regni caelorum non dubitatur fieri remissio peccatorum.

Aug. 2. de
adult. con.
iug. cap. 9.

Chrysostomus ex his verbis colligit, Apostolos potestatem quandam & gratiam spiritualem accepisse, ut remitterent peccata, & magnam esse dignitatem Sacerdotum, qui eandem habeant, ac tandem subdit. Etiam si pravi sint Sacerdotes, Dominus omnia per eos perficiet, & mittet Spiritum sanctum.

Theophylactus in eadem verba. Vide in super Sacerdotum dignitatem, quod Divina sit. DEI enim est remittere peccata. Sic igitur illi honorandi sunt, ut DEVS. Nam quamvis indigni sint, quid hoc? Diuinorum donorum ministri sunt, & gratia operatur per eos.

Cyrillus in illis commentariis, omni laude dignis, quos scripsit in Ioannem, quaestio- nem proponit huiusmodi: Qua ratione Diuinae naturae dignitatem, ac potestatem discipulis suis Saluator eisdem verbis largitus est; Nam certe solius veri DEI est, ut possit a peccato homines soluere. Cui enim alij pruaricatores legis liberare a peccato licet, nisi legis ipsi auctori? Et continuo ipse sibi ita respondet. Quia certe absurdum non est, peccata remitti posse

Cyrl. in
Ioan. 12.
cap. 56.

posse

Cap. V. De Effectibus & Utilitate

posse ab illis, qui Spiritum sanctū in seipsis habeant: Nam cū ipsi remittunt, aut detinent, Spiritus, qui habitat in eis, per eos remittit, aut detinet.

Nunquam sanè, neque hanc quæstionem proposuisset Cyrillus, neque eiusmodi quæstionem subiecisset, si non pro certo habuisset, ex his verbis conuinci, Sacerdotes verè & propriè ex autoritate sibi tradita, & vt ministros Spiritus sancti, posse peccata remittere.

Bern. serm.
1. in die A-
post. Petr.
& Pauli.

Et hoc est, quod Bernardus de Petro nobis commendat his verbis. Quid illo potentius, cui & terra obediuit, cū mortuos reddidit, & mare sub pedibus eius se calcabile præbuit; qui Simonem Magum spiritu oris sui in aère attigit, qui claues regni caelorum tam singulariter accepit, vt præcedat sententia Petri, sententiam caeli? Taceo reliquos plurimos, qui in eandem sententiam scripserunt.

Quæstio X. Cū remissionem peccatorum homo in contritione consequatur, quomodo Sacerdotes dicuntur peccata remittere?

Respōsio. PRIUSQUAM ad quæstionis decisionem veniam, nonnulla mihi absque argumentorum confirmatione, propterea quod perspicuam.